

Forfatter: Skram, Erik

Titel: Udrag fra Gertrude Coldbjørnsen (Danske Klassikere)

Citation: Skram, Erik: "Gertrude Coldbjørnsen", i Skram, Erik: *Gertrude Coldbjørnsen*, udg. af Pål Dahlerup, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 11. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skrame01-shoot-idm140171027428464/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Gertrude Coldbjørnsen

Damen passerede den lille Bro over Aaen og kom langsomt ind i Skyggen under de høje Bøge, hvor Skraaningen rejser sig brat fra Mosen. Der blev hun staaende og saa mismodig op ad den stejle, improviserede Vej, hvor Herrerne før nylig med Besvær vare stegne ned.

Lægen kunde ikke forholde sig rolig længer og ilede hen til sin Hustru. Der fulgte et Udraab, en Omfavnelse, en munter Latter, en pludselig Opdagelse af den høje Advokat, der sindig nærmede sig Parret, en Trækken sig ud af sin Mands Arme, en Rødmen og en glad Presentation.

«Her ser De en Hustru, som gaar efter sin Mand i Sol og i Hede».

Advokaten svarede med en Floskel; han kendte Fruen fra andre Lejligheder og fandt det ikke særlig beundringsværdigt, at hun havde foretaget denne unødvendige Ekspedition. Der blev vekslet forskellige Bemærkninger om Varmen, om Maaden, hvorpaa Herrerne vare modtes, og alle tre begav sig langsomt paa Vej til Konsul Groves Landsted, der laa langt inde paa den anden Side af Mosen tæt under Dyrehavens Træer.

«Tiltraa, at Du kedede Dig i Selskabet og derfor gik os i Møde», sagde Manden udkastende en munter lille Fiskesmøre.

«Tværtimod», svarede hans unge Frue og saa venlig paa ham, hun havde en behagelig, dyb Stemme, »jeg morede mig endog. Der var en ung Pige, som var noget af det Yndigste jeg har set, hun og jeg stattede os sammen. Hun vilde være fulgt med, men blev bange, fordi hun ikke kendte Dig, og hun blev for at lege med nogle Børn».

«Er der Børn i Selskabet?» spurgte Advokaten forskrækket.

«Et Par, men de blive vist bragt bort nu, naar Herrerne kommer».

«Naa Gudskelov! Jeg vil nok sige, Børnemas i denne Varme!» Man lo.

«Hvem er den unge Pige?» spurgte Winge.

«Gertrude Coldbjørnsen, Datter af den gamle Etatsraad, der besøgte Fader, kan Du huske, da han var syg».

«Naa han; har han saa unge Børn?»

«Hun kan vist ikke være mere end seksten Aar i det Højeste», svarede den unge Frue og lagde sin Arm let i Mandens.

Advokaten kendte kun den omtalte Etatsraad af Navn, og det ærgrede ham, at der blev talt saa familiært om en Etatsraad, som han ikke havde Spor af Forbindelse med. Den unge Frue var jo tilmed oprin-